పుచ్చపువ్వులా కాసే పండు వెన్నెల్లో కృష్ణవేణీ నదీతరంగాలు అమరేశ్వరస్తోత్రం చేస్తున్నాయి. ఆ పాలవెన్నెల ధగధగలలో అమరేశ్వరాలయం ధవళేశ్వరాలయమై ఒప్పుతోంది.

అయితే అమరావతి రాజభవనోపరిభాగాన రాజా వాసిరెడ్డి వేంకటాద్రి నాయుడు వికల మనస్కుడై అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నాడు. మాత్సర్యం గాలమై మనోమత్స్య గ్రహణం చేస్తోంటే ఆయన విలవిల్లాడి పోతున్నాడు ఆలయగోపుర సందర్శనం కూడా ఆయనలో శాంతిని సంస్థాపించలేక పోతోంది.

“పరదేశి గ్రామ సమీప వర్తియైన ఒక పాళెగాడు!” ఇవే పదాలు ఈటె పోటుల్లా ఆయన గుండెలోతుల్లో పదే పదే గుచ్చుకుంటున్నాయి

ఎంత నిర్లక్ష్యం! ఎంత అవహేళన! ఎంతటి అవమానం! శతాధిక శివాలయ ప్రతిష్ఠాపన తత్పరుడైన తన కీర్తి నేటికి ఈ బందా పరదేశి వల్ల డిందుపడిందే!

ఎవరీ పరదేశి?

తన రాజ్యంలో ఒక సామాన్య మానవుడు!

తను దయదలచి ఇచ్చే ధన ధాన్యాదులను దానంచేసే దానవుడు!

అట్టివాని పేరా ఆసేతు హిమాచలం మార్మోగడం!

“పరదేశి గ్రామ సమీప వర్తియైన ఒక పాళెగాడు!” కాశీ మహారాజా ఆ మాటను ఎంత చులకనగా అనగలిగాడు! కాశీయాత్రకు తానేల పోవలె? ఇంతమాట ఏల రావలె! పరదేశి పేరు ప్రతిష్ఠలతో ముడిపడి ఉందా ఈ మన్నె సుల్తాన్ పరువు!

అమరేశ్వర కరుణా పాత్రుడై, సాటి జమీందారులలో మేటియై వన్నెకెక్కి యుక్కుమిగిలే ఈ వాసిరెడ్డి వేంకటాద్రి నాయుడు కాసుకు కొరగాని దాసుని పేరుతో తెలియబడటమా!

ఎంతటి అవమతి!

దేహపుష్టికి
ఆరోగ్యానికి
పండిత డి గోపాలాచార్యుల వారి
జీవామృతం
1898 నుండి ప్రసిద్ధి గాంచినది
ఆయుర్వేదాశ్రమం
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
మదరాసు-17

డా॥ పి. వి. కె. రావ్ B. A.,
వైద్యవిద్వాన్, వైద్యాచార్య, సెక్స్ స్పెషలిస్ట్.

వివాహము వాయిదా వేయు నవసరం లేదు. హస్త ప్రయోగం, నరముల బలహీనత, శీఘ్ర స్ఖలనములకు ఆయుర్వేద చికిత్స.
పోస్టు ద్వారా చికిత్స కలదు
రావూస్ క్లినిక్,
టి. బి. రోడ్, తెనాలి,
ఫోన్ : 700 – 1010

మీరూ కుట్టుపని నేర్వండి

వేలాది మందికి నేర్పితిని ప్రజలు పత్రికా ప్రశంస లందిన నా పుస్తకాల్లో అనేకులు నేర్చిరి శ్లాకు, షర్టు జాకెట్, ప్యాంట్లతో 30 రకాలు కత్తిరించి కుట్టేది 384 పే. 400 బొ. రు. 20, కత్తిరింపులలో 160 ప్లాన్లు, 352 పేజీలు రు. 20. తెలుగు. అడ్వాన్సుగా రు. 5/— పంపాలి.
జి. పున్నారావు చౌదరి.
వెల్లటూరు, తెనాలి తాలూకా.

ఆశ్చర్యకరమైన కానుక
వెదర్, వాటర్ & ఏర్ ప్రూఫ్ 17 జ్యూయల్స్ ఆటోమేటిక్ యంత్రముతో పరీక్షించిన
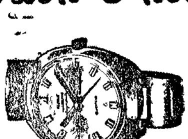
రు. 180/- ఖరీదుగల గడియారమును మీకు రు. 30/- లకు మాత్రమే ఇవ్వగలము. మీ ఆర్డర్లను ఇంగ్లీషులో పంపండి. అడ్వాన్సు అవసరము లేదు.
FIJI ELECTRONICS (AW-20)
C-57, Nirmalpuri, DELHI-24.

పరదేశి

అటు నిజాం, ఇటు ఆంగ్లేయుల ఉక్కు చక్రాలలో ఉండి కూడా దివ్య దీప్తులు విరజిమ్మే తన కీర్తి చంద్రికలకు పరదేశి అనే ఈ మబ్బుతునక అడ్డమా! ?.

కాదు. కాదు; ఇది మబ్బుతునక కాదు.

తన దుష్కీర్తి రాహు ముఖమున వాసిరెడ్డి సుకీర్తి చంద్రుని కబళింప సాహసిస్తున్నాడు ఈ పరదేశి! రాజనీతి దృష్ట్యా ఇది సహింపరానిది.

అయినా రాజు తలిస్తే దెబ్బలకు కొదవా?

ఎప్పుడూ ప్రశాంతంగా ఉండే వేంకటాద్రి నాయిడి వదనంపై ఇప్పుడు సంతాపం దోబూచులాడుతోంది.

కృష్ణా పగలాగా పొంగిపొర్లే పగను ఆపుకోలేక పోతున్నాడు. ఏదో గట్టి నిర్ణయమే తీసుకున్నాడు.

* * *

'హతవిధీ! యాచకుల పాలిటి ముంగొంగు పసిడి, అవతార పురుషుడు, నిరుపమాన శివ భక్తుడు, నిరంతర ప్రజా రక్షణ శీలుడూ అయిన వాసిరెడ్డి వేంకటాద్రి ప్రభుడు అకారణంగా నిర్దోషి అయిన తనపై ఈసు వహించడం శివలీల కాక మరేమిటి? రాజా గారికి వెఱచి ఊరి వారు కూడా తనకు తోడ్పడటం మానివేశారే! రాజు తలిస్తే దెబ్బలకు కొదవా!!'

చింతా తరంగాలలో తలమునకలవుతున్నాడు పరదేశి.

పచ్చి పసుపు కొమ్ము లాంటి పెద్ద ముత్తయిదువ చాలా సేపటి నుండీ భర్తనే చూస్తూ తుదకు విధిలేక నోరు విప్పింది.

"రేపటి సంగతి ఏం ఆలోచించారు?"

"రేపటి కోపలేమా?"

"గింజ లేదు"

"అమ్మటాని కింకేమైనా..."

"మన నిరతాన్నదాన వ్రతాగ్నికి సమిధలై పొలమూ పుట్రా, నగా నట్రా అన్నీ సంపూర్ణాహుతై పోయాయి."

పరదేశి తల పంకించాడు. "పాపం, ఈ పొద్దుట వచ్చిన అతిధుల భోజన సౌకర్యాలకై నీ తాళిబొట్టు కూడా తెగనమ్మవలసి వచ్చింది."

"మనుష్యుల మనస్సులు మార్చే బంగారం కన్న, తన రంగుతో మన బ్రతుకులకు శుభ శోభలను కలిగించే పవిత్రమైన ఈ పసుపు కొమ్మే పదివేలు." గర్వంగా పలికింది భార్య.

"అయితే రేపు మనకు పస్తేనంటావా!"

"మన సంగతి అలా వుంచండి. రాబోయే అతిధుల ఆకలి తీర్చడానికి యింత కలి గూడా ఉండదు"

"శివశివా!" చెవులు మూసుకున్నాడు పరదేశి. "ఎంత మాట! పరదేశి యింటికి వచ్చిన అతిధి ఆకలితో వెళ్లిపోవటమా! మానవులు, దేవతలు ఏకమై కుట్రచేసినా, నా బొందిలో ప్రాణం వుండగా అలా జరగదు. అమ్మకానికి ఏ చిన్న వస్తువైనా మిగిలి వుందేమో చూడు ఇంట్లో."

"ఇంటిలో ఏమీలేదు, మన ఒంటిమీద కట్టు బట్టలు తప్ప. చివరకు కంచాలతో సహా అమ్మివేసిన సంగతి మీకు తెలుసుగదా!"

పరదేశి కడుపులో దేవినట్లయింది.

"ఆకలిగొన్న వారికి అన్నం పెట్టే పరదేశి పైనా ప్రపంచానికింత ప్రచండ వైరం! ఒదిగి ఒదిగి వుండే వానిపైనా ఈ పల్లె వాళ్ల కుళ్లు! సామం తప్ప ఇతరమెరుగని వానిపైనా ఈ గ్రామం వారి సమాగ్రహం! నేను వీళ్లనేం చేశానో తెలియడంలేదు."

"ఇలా విచారించి ఫలితమేమిటి? తిండి గొడవ చూడండి. ప్రొద్దుటి నుండి మీ కడుపులో మెతుకు లేదు. ఉన్నది కాస్తా ఆ తిరుపతి యాత్రికునికే సరిపోయింది."

"నీ సంగతేమిటి? నిన్నటి నుండి నీవొక మెతుకైనా గతకలేదని నీ క్షీణస్వరం చెప్పకచెబుతూంది."

"నా సంగతి అలావుంచి రేపటి సంగతి ఆలోచించండి."

పరదేశి నిట్టూర్చాడు.

"చివరికి పరదేశికి రేపు ఎదురైంది. చిల్లిగవ్వకూడా గలగల్లాడక ఇల్లు మూగబోతూంది. క్షుదార్త నాదాలకు బధిరుణ్ణి కావాలి రేపు. అట్టి రేపు రాకుంటే ఎంత బావుణ్ణు."

"ఎంతమాట! ఇంత చక్కని సృష్టికి రేపు లేకపోవడమా?"

"నాకు తెలుసు, నీ విశాల హృదయం నుండి వెలువడబోయే వేదవాక్కులు. కాని అతిధుల క్షుత్తు చూచి మిన్నకుండటం కన్న మిత్తి మరిలేదు మనకు. ఈ రాత్రే ఎటైనా వెళ్లిపోదాం. ఈ ఊరి సూర్యుడు రేపటి మన దుస్థితిని చూడరాదు"

భార్య నివ్వెఱపడింది. "ఊరు విడచి పోవడమా !"

పరదేశి గొంతు గద్గదమై పోయింది. "అవును. బందా వంశ కలశాంబుధి పూర్ణ

చంద్రులు తమ కీర్తి చంద్రికలను వెదజల్లిన ఊరు, కాశీ రామేశ్వర యాత్రికుల కుత్తు

బాపిన ఊరు, చిన్ననాటి స్నేహితులతో ఆడి పాడిన ఊరు, ఇన్నాళ్ళూ కాపురం చేసిన ఊరు— ఈ ఊరిని శాశ్వతంగా వదిలివేసి ఈ రాత్రే ఈ క్షణమే వెళ్ళిపోవాలి."

"అత్త మామలప్పగించి పోయిన ఇల్లు దీపం పెట్టే దిక్కు లేకుండా పోతుందా !" భార్య వాపోయింది

"వర్తమాన బాధా(వణాన్ని గతస్మృతుల కంటకాలతో కెలకకు. తలచిన కొద్దీ కుమిలి కుమిలి పోవలసి వస్తుంది. మూటాముల్లె సర్దు. నడిరేయికి ముందే నట్టడివిని దాటాలి." పరదేశి స్వరంలో నిశ్చయం ధ్వనించింది.

"సర్దటానికి తగిన సామానేమీ లేదు."

"అయితే మరీ మంచిది. పద."

ఇంటి తలుపులు మూశారు దంపతులు. ఆకలితో నకనకలాడుతూ 'అమ్మా' అని అల్లాడే వారి బాధలు ఆ ఇల్లు చూడకుండా దాని కళ్లు మూశారు. ఆ ఇంటితోనూ, ఆ ఊరితోనూ ఋణం తీరినట్లు భావించారు.

ఆ రాత్రివేళ మబ్బు క్రమ్మి చీకటిగా వుంది.

వారి సుఖ హిమకరుణ్ణి లేమి మొయిళ్లు కప్పేశాయి.

ఇక కష్టవర్ష ధారలో నానిపోవడమే తరవాయి.

*　　*　　*

కుండపోతగా కురుస్తోంది వాన.

పరదేశి పేరు నేటికి సార్థకమయింది.

ఆ పొరుగూరి సత్రంలో ఓ మూల పరదేశి, అతని భార్యా ఒదుక్కుని కూచున్నారు.

"హమ్మయ్య! వర్షం ప్రారంభం కాక ముందే ఈ వూరి సత్రం చేరగలిగాము... చూడెలా కుండపోతగా కురుస్తోందో! మిన్నేరు మజిలీలు వెయ్యకుండానే మున్నీటిలో దుముకుతున్నట్లుంది" అన్నాడు పరదేశి.

"కాదు. మిన్ను మన్నీల జాలి కన్నీరు" అంది భార్య. వదలి వచ్చిన తమ ఇల్లు ఇంత పెద్ద వర్షంలో ఎలా ఉందో అన్నదే ఆమె ఆవేదన.

"జాలా ! మనల్ని చూసి జాలిపడవలసిన పనేముంది? జీవనమెల్లా దాన ధర్మాలతో పావనమైన మనల్ని చూసి జాలిపడాలా ? ఇక ఇప్పుడీ సత్రంలో తల దాచుకోవడమంటావా? ఇట్టి అనుభవాలు లేని భవం నిరర్థకం గదా !"

"వాన హోరు కు ప్రేవుల రావాలు విట్లాగూ వినబడవు. నడచి నడచి అలసి సొలసిన శరీరానికి కాస్త విశ్రాంతినియ్యండి."

"అట్లాగే" అంటూ సత్రం అంతా పొరజూశాడు పరదేశి. "మనవూరి సత్రంకన్న ఈవూరి సత్రమే విశాలంగా, సౌకర్యంగా వుంది. కాస్త విశ్రమించు. తెల్లవారకముందే ఈ వూరు వదలి పోవాలి."

దంపతుల్లో ఎవరికీ నిద్రపట్టలేదు. తమ యింటి చూరు చినుకులే గుర్తొస్తున్నాయి ఆమెకి.

కాస్సేపటికి వానజోరు తగ్గింది.

ఆ సత్రంలోనే మరోమూల తుధార్తులైన బిడ్డల్ని తల్లి సముదాయించడం విన వచ్చింది.

"అమ్మా! తమ్ముడేదో పేదాలు కదిలిస్తున్నాడు చూడమ్మా!" పెద్దవాడు.

"అమ్మా! కడుపులో కాళ్లు ఎంతగా కుదించి పడుకున్నా ఆకలి తగ్గడం లేదే !" రెండోవాడు.

"కళ్లు తిరుగుతున్నాయో, భూమితిరుగుతూందో తెలియడం లేదే!" మూడోవాడు.

కన్నతల్లి కంఠస్వరంలో మాత్రం దుఃఖం కంటే అపారమైన ఆత్మ విశ్వాసం తొణికిసలాడింది.

"బాబ్బాబు! ఈ రాత్రికి ఆనుకోండి. వాన తగ్గగానే వెళ్దాం. ప్రక్కదే పరదేశిగారి ఊరు. ఇవిగో. ఈ అటుకులు నమిలి పడుకోండి ఇప్పటికి."

"ప్రేగుల్ని మాడ్చిన మంట ఆరిపోయిందే. ఆకలి చచ్చింది. నా కొద్దే. తమ్ముళ్లకియ్యి" అన్నాడు పెద్దాడు.

"నా తండ్రికదూ. కాస్త వింగిలి పడు." బ్రతిమాలింది అమ్మ.

"అమ్మా ! మరి నీకో! ?" అడిగాడు రెండోవాడు.

"నేను తిన్నా నాన్నా !"

"మమ్మల్ని గమ్మత్తు చేస్తున్నావులే. పొద్దుటి నుంచి ఈ అటుకులు కూడా నువ్వు ముట్టలేదుగా ! ?" అన్నాడు మూడోవాడు.

అమ్మ మాట్లాడలేదు.

"ఈ ఊళ్లో ఒకరుకూడా మనల్ని ఆదరించలేదు కదా! పొరుగూరి పరదేశి మాత్రం ఆదరిస్తాడా, అమ్మా !?" అని సందేహం వెలిబుచ్చాడు పెద్దాడు.

"పసివాడివి, పరదేశిగారి సంగతి నీకేం తెలుసు ? ఆరుత్తలాయనకు అప్పులు. అజాత శత్రువనే ప్రజావాణికి ఆకలి అడ్డువచ్చింది. పరదేశిగారి పేరు ప్రఖ్యాతులు పరదేశాలకు కూడా వ్యాపించాయి."

"అంతటి ధనవంతుడా, అమ్మా !?"

"దానం చేయడానికి ధ న వ ం తు డు కానక్కర్లేదు. ఆయన చేతికెముక లేదు. తాను త్రాగే గంజి అయినా పోసి ఎదుటి వారి ఆకలి చల్లారుస్తాడు ఆయన."

"అమ్మా ! ఆకలి తగ్గలేదే !" అటుకులు తిన్న చిన్నాడు అల్లాడాడు

"ఎలాగో ఈ రాత్రి ఓర్చుకోండి బాబూ! తెల్లవారగానే లేచి పరదేశిగారి ఊరికి వెళ్దాం. అతిథుల కోసం వేయికళ్లతో కాచుకుని వుంటారు ఆయనా, ఆయన భార్యా."

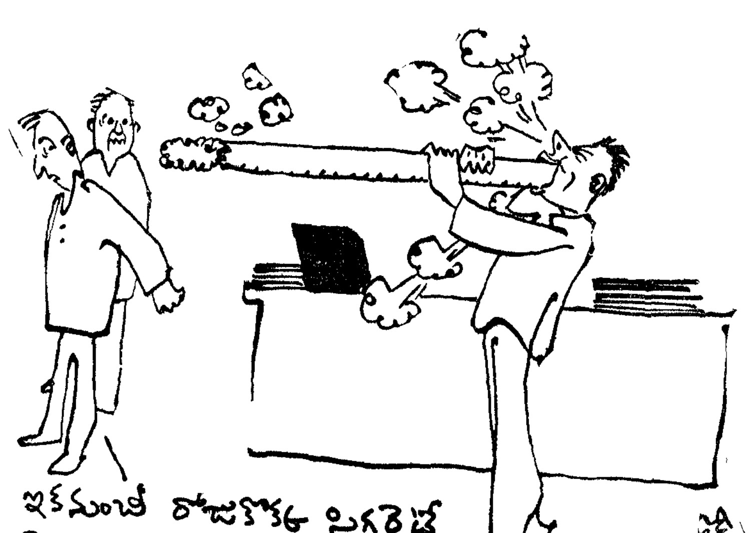

ఇకనుంచీ రోజుకొకట సిగరెట్టే కాలుమన్నారు - డాక్టరు

పరదేశి

ఇక ఆపైన పిల్లలెవ్వరూ కిమ్మనలేదు. కాస్సేపటికి మగతనిద్ర వారిని ఆవహించింది.

మళ్లీ వాన జోరు హెచ్చింది. హోరుగాలి కూడా మొదలైంది.

"విన్నారా !?" అంది పరదేశి భార్య.

"విన్నాను. గుండెల్ని జల్లించే ఆ గోడు ప్రస్ఫుటంగా విన్నాను. కాని ఏం చెయ్యగలను ? వారు తినజాలని రక్తమాంసాలు మాత్రమే మిగిలివున్నాయి నా దగ్గర."

పరదేశి భార్య నుదురు బాదుకుంది. "భగవంతుడా! చివరకు ఎట్టి నిస్సహాయ స్థితిలో ఇరికించావు మమ్మల్ని! అన్నదానానికి అలవాటుపడిన చేయి అల్లలాడుతోంది. చేతములో ఉన్నది చేతిలో లేకపోయింది"

"పాపం! వసివాడిన పసిప్రాణాలకు శోష వచ్చినట్లుంది. నిద్రాదేవి ఒడిలో ముడుక్కున్నారు."

"కన్నతల్లికన్న మిన్న ఈ సవిశాల విశ్వంలో ఎవరున్నారు! అలముకొనే విషాదాన్ని అదిమిపెట్టి పిల్లల్ని జోకొట్టింది. ఇప్పుడు నిద్రను ఆసరాచేసికొని ఆమె ముఖం విషణ్ణతను పులుముకుంటూంది."

"ఎల్లెడలాచలి. కాని వీరి కడుపులో మంటలు. ధారుణి అంతటా వర్షధారలు. కాని వీరి ఉదరాల్లో ధారకంలేదు"

"దేవుడు చలికి గాఢంగా నిద్రిస్తున్నాడు" పరదేశి భార్య స్వరంలో కోపం ప్రస్ఫుటమైంది.

"కడబట్టిన ప్రాణాలతో వీళ్లు రేపు మన ఊరి వరకూ నడిచి పోతారు. పరదేశి మూసి పోగా బోసిపోయిన ఇల్లుచూసి ఏమవుతారో?" పరదేశి చింతించాడు.

"ఆశలడియాస లవుతాయి కొడిగట్టిన దీపాలారిపోతాయి."

"ఇసుమంత కూడా సహాయం చేయలేని మనం పర్యవసానాన్ని గురించి యోచించి కృశించడం అనవసరం" సరిపెట్టుకొవడానికి ప్రయత్నించాడు పరదేశి.

"అంతేనంటారా!? ఏదో ఉపాయం ఆలోచించండి. వీళ్ల ఉసురు తగిలేది మనకే."

"విపరీతమైన విధిని ఆలోచనలతో ఎదుర్కోగలమా? ఊరుకో."

"మనసుంటే మార్గం ఉండక పోదు."

"వస్తువులతో చస్తూ పరారయ్యే మనకో మనస్సూ, మార్గమూ నా!"

నూత్న చైతన్యం ప్రవేశించింది పరదేశి భార్యలో. "అంత దిగజారి పోకండి. నా కోటి తోస్తూంది... మన యింట్లో ఒక పెద్ద రోలుంది."

"అవును. తాతలనాటి రోలు అది" అన్నాడు పరదేశి.

"అంత పెద్ద రోలును ఒక వరహా కయినా కొనకపోరు."

పరదేశి ఎగిరి గంతేశాడు. "భేష్! నీబుద్దే బుద్ది! నాకు మాంచి తరుణోపాయం చూపించావు అది వీళ్ల ఆకలికి అక్కరకు వస్తుంది."

"పదండి తెల్లవారకముందే మన ఊరు చేరాలి" లేచి నుంచుందామె.

"వాన ఇంకా తగ్గలేదే!"

"వాన తగ్గేలోగా విధి ఎన్ని అవాంతరాలు కల్పిస్తుందో మన దీక్షకు! క్షణం ఆలసించవద్దు. పదండి. తడిసినకొద్దీ దీక్షా వృక్షం మరింత ఫలిస్తుంది."

"ఇల్లాలు తోడైతే దేవునితోసహా ఎల్లరినీ జయించవచ్చు. రా పోదాం."

ఇద్దరూ హుటాహుటి తమ ఊరికి బయల్దేరారు.

*　　　*　　　*

తూరుపురేఖలు పూర్తిగ విచ్చిపోయాయి. వాన వెలిసిన వినీలాకాశం స్వచ్ఛంగా ఆహ్లాదకరంగా వుంది. బాల భానుడు తన బోసి నవ్వులను ఈ సుందర విశ్వంపై చిలకరిస్తున్నాడు.

"ఏమేవ్! మవ్వు విస్తళ్లు కుట్టడం త్వరగా మొదలెట్టు. నేను రోలు పెల్లగిస్తాను" అన్నాడు పరదేశి

"మీదే ఆలస్యం" అంది భార్య ఆకులు ముందు వేసుకుని.

నడుం బిగించి రోలు పెల్లగించడం ప్రారంభించాడు పరదేశి.

ఋణశేషం ఆ తాతలనాటి పాత రోలు. తరాలనాటి అనుబంధం తేలిగ్గా తెగడంలేదు. చాలా లోతుగా పాతినట్లున్నారు

ప్రకృతిలో జడములు కూడా మమకారాన్ని కల్పించుకుని ఆ పాశానికి కట్టుబడి ఉంటాయి.

ఎట్లాగైతేనేం, పెకలివచ్చింది.

ఆఁ! ఏమిటది! అడుగున ఏదో శ్రావ్యంగా మ్రోగుతోందే!

లోకంలో ప్రతిదీ మట్టిలోంచి రావలసిందే!

నలువులో పసుపు కనబడి, పరదేశి కళ్లు తళుక్కున మెరిశాయి.

"ఏమేవ్! ఇలారా!" గావుకేక పెట్టాడు.

"ఏమిటండీ, విషయ వాసనలు సంతోషాన్ని విరజిమ్ముతున్నట్లుందే!"

"వైరాగ్యానికి కాలిబందెలే! లంకెబిందెలు!"

ఒక్కపరుగున వొచ్చిపడింది పరదేశిభార్య. ఆమె కులుకు పుక్కిలింతలైంది. నిక్షేపానికి భక్తిశ్రద్ధలతో మ్రొక్కింది.

"అదృష్టాన్ని వెలికి తియ్యండి."

వరహాలు! మొహిరీలు!

పేరుకున్న భాగ్యం పగటు చూపుతోంది. ఇతోధికమైన ఈవికై భూమినుండి చెలువపు బంగారం చెలమ ఊరుతోంది.

"ఈ పైడిపంట మన అన్నదాన కృషి ఫలితం!" అన్నాడు పరదేశి.

"క్షణం క్రింద నిరుపేదలం మట్టిలో

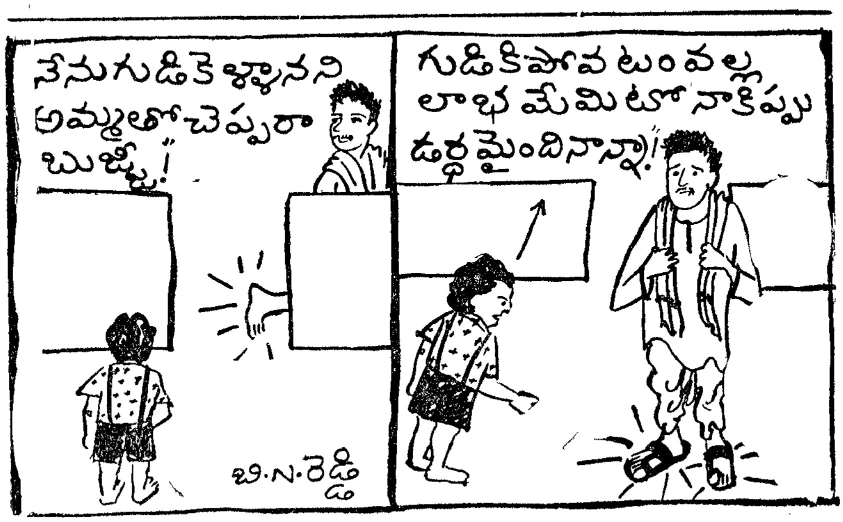

ఆశ్చర్యకరమైన వార్త

ఇప్పుడు లైసెన్సు అవసరములేదు. రు. 15/-లకు నేషనల్ 2 బ్యాండ్ ట్రాన్సిస్టర్ రు. 250/- ఖరీదుగల ఆధునిక జపాన్ మోడల్ ఆల్ వరల్డ్ ట్రాన్సిస్టర్ రు. 165/- లు అయినప్పటికిని మీకు రు. 15/-లకు ఇవ్వగలము. మీ ఆర్డర్లను ఇంగ్లీషులో పంపండి. అడ్వాన్సు అవసరములేదు

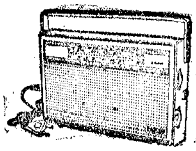

FIJI ELECTRONICS (BT-20)
C-57, nirmalpuri, DELHI-24.

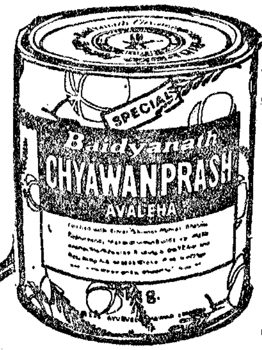

బైద్యనాథ్
చ్యవన్‌ప్రాశ్
స్పెషల్

- శరీర కండరములను బలపరుచును. శక్తివంతముగా చేయును.
- శరీరమునకు శక్తిని పసాదించి రోగ క్షమతను కలుగచేసి, పునరుజ్జీవనము కలుగ చేయును.
- దగ్గు, జలుబు మొదలగు శ్వాసకోశ వ్యాధులనుండి కాపాడును.
- పాండు, మరియు కాల్షియం తగ్గుదలలో అత్యంత పయోజనకారిగా నుండును.
- సహజమైన వనమూలికలచే తయారు చేయబడి నందున సులభముగా జీర్ణమగును.

కుటుంబాని కంతటికి
ఉత్తమమైన ఆయుర్వేద టానిక్

INTERMARK/CHS/13T

పరదేశి

పుట్టిన మహాలక్ష్మి మళ్ళీ మన నట్టిల్లు మెట్టింది. నా అరచేయి అన్నపూర్ణం కాబోతూంది. ఇక కనకధారలతో ఆకలి మంటలు ఆరిపోతాయి." పరదేశి భార్య పరవశించి పోసాగింది.

"పరమశివుని కరుణా కటాక్షమే ఈ నిక్షేపం. చిన్నమెత్తు పైడి లేని మనవీడు ఒక్కసారిగా పొన్నూరైంది." శివభక్తి పారమ్యంతో కన్నులు మోడ్చాడు పరదేశి.

ఇంటి బయట అలబలం వినిపించి ఆ వైపు దృష్టి సారించింది అతని ఇల్లాలు. "అరుగో! మాటల్లోనే ఆ తల్లీ పిల్లలు ఆవురావురు మంటూ వస్తున్నారు."

"ఎదురేగి సగౌరవంగా తీసుకురా."

మాతా పుత్రులకు ఎదురేగింది.

"రామ్మా రా. అలాగే నిల్చుండిపోయారేం బాబూ! లోపలికి రండి — ఇది మీ ఇల్లే. పాపం! ఆకలితో ఎంత అలమటించి పోతున్నారో!"

"రా, తల్లీ, రా. అలా నివ్వెర పోయి చూస్తారేం?" అన్నాడు పరదేశి.

"అయ్యా! ముక్కూముఖమూ తెలియని మాకింతటి మర్యాదా! మేమేదో పొట్టచేత బట్టుకుని వచ్చినవాళ్ళం."

"అలా భావించకమ్మా! నీ కూనల ఆకలీ, నీ శోకమూ పోగొట్టటానికే మాకు మిగిలిన ఈ రోలును ఒక్క రూకకైనా విక్రయించదలచి వెలికి తీశాం. రోలుక్రింద నేలలో నిక్షిప్తమైన నిధి దొరికింది."

ఆనందాశ్చర్యాలతో ఉక్కిరిబిక్కిరిఅవుతూ ఆ మాతా పుత్రులు పరదేశి దంపతుల పాదాలకు మ్రొక్కారు.

కాస్సేపట్లోనే ఈ వార్త ఊరంతా ప్రాకింది.

ఊరి జనులందరూ తరలివచ్చి పరదేశి దాన పరతనూ, అతనిపై పుష్కలంగా కురిసిన శివ కృపనూ వేనోళ్ళ కొనియాడారు. తమ అవజ్ఞని మన్నించమని వేడుకున్నారు.

కర్ణాకర్ణిగ ఈ వార్త రాజా వాసిరెడ్డి వేంకటాద్రినాయునికి కూడా తెలియవచ్చింది. ఆయన తన సహజమైన ఉదార భావంతో పరదేశిపై వగ మానుకుని యథా ప్రకారం దివాణం నుండి ధనధాన్యాదులు అతనికి పంపటం మొదలెట్టాడు.